

JĒZUS STARP CILVĒKIEM

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 1:22, 23; Jāņa 1:14, Lūk. 15:3-24, Mat. 9:10-13; Ps. 51:17; 1. Jāņa 2:16; Fil. 2:13-15.

ATMIŅAS PANTS:

“Daudzi muitnieki un grēcinieki pulcējās ap viņu, lai viņu dzirdētu. Farizeji un rakstu mācītāji kurnēja: ‘Šis pieņem grēciniekus un kopā ar tiem ēd.’” (Lūk. 15:1, 2).

Rāds vietējās draudzes diakons ar automašīnu vadāja jauniešus uz veco ļaužu namu, lai tur katru mēnesi noturētu dievkalpojumu. Pirmajā nedēļā, kamēr jaunieši vadīja, kāds vecs vīrs ratiņkrēslā sagrāba diakona roku un turēja to dievkalpojuma laikā. Tas notika katru reizi. Kādu reizi, kad ieradās jauniešu grupa, vīra ratiņkrēslā tur nebija. Apkalpojošais personāls teica, ka viņš visdrīzāk līdz rītam nenodzīvos. Diakons devās uz viņa istabu, kur viņš gulēja bezsamaņā. Satvēris vecā vīra roku, diakons lūdza, lai Kungs viņam piešķir mūžīgo dzīvību. Šķietami bez apziņas esošais vīrs saspieda cieši diakona roku, un diakons zināja, ka viņa lūgšana ir uzklausīta. Ar asarām acīs viņš devās ārā no istabas, uzskriedams virsū sievietei, kas teica: “Es esmu viņa meita. Viņš jūs gaidīja. Mans tēvs teica: ‘Reizi mēnesī ierodas Jēzus un tur manu roku. Es negribu mirt, kamēr man nav bijusi iespēja vēl vienu reizi turēt Jēzus roku.’” (No “The Least of These” video, ko veidojusi kompānija “Old Fashion Pictures”, 2004. g.; izmantots ar atļauju.)

Būt kristietim nozīmē kļūt kādam par “Jēzu”. Dažās turpmākajās tēmās mēs runāsim par Jēzus kalpošanas metodes aspektiem un kā Viņa draudze var dzīvē īstenot Viņa kalpošanu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 6. augustā.

Tikai Kristus metode

Elena Vaita bieži citētā rindkopā apkopo, ko Jēzus darīja, lai aizsniegtu cilvēkus un dāvātu viņiem glābšanu (sk. arī Mat. 9:35, 36).

"Tikai Kristus metode dos īstu veiksmi cilvēku aizsniegšanā. Glābējs sajaucās ar cilvēkiem kā tāds, kas ilgojās, lai viņiem būtu labi. Viņš parādīja tiem līdzjūtību, kalpoja viņu vajadzībām un ieguva viņu uzticību. Tad Viņš tiem lūdza: 'Sekojiet Man!'" (E. Vaita "Kristus dziedinošā kalpošana" 143. lpp.)

Paanalizēsim mazliet šo citātu.

1. Jēzus sajaucās ar cilvēkiem kā tāds, kas ilgojās, lai viņiem būtu labi. (Viņš bija atvērts saskarsmei.)
2. Jēzus bija līdzjūtīgs pret cilvēkiem. (Viņš veidoja draudzības saites.)
3. Jēzus kalpoja viņu vajadzībām. (Arī tas veidoja draudzības saites.)
4. Savienojot pirmo, otro un trešo elementu, Viņš ieguva cilvēku uzticību.
5. "Tad Viņš tiem lūdza: 'Sekojiet Man!'" (Kļūstiet par mācekļiem!)

Tas, ko mēs šeit redzam, ir visaptverošs evaņģēlija paraugs. Šī kalpošanas metode vadīs mūs vēl pilnīgāk pasludināt evaņģēliju. Jēzus nenošķīra sociālos aspektus (1.-4.) no aicinājuma sekot Viņam (5.), un arī mums to nevajadzētu darīt. Visi soļi kopā dos "patiesu veiksmi". Šajā tēmā pievērsīsimies Jēzus metodes pirmajam solim. Turpmākās tēmas būs par citiem soļiem.

Ko šie panti saka par Dieva Dēlu, kas dzīvo mūsu vidū? Mat. 1:22, 23; Jāņa 1:14. _____

Grēks mūs ir dziļi skāris un ievainojis. Bet viss, kas pasaulē ir noģājis greizi grēka dēļ, ir atrisināts, pateicoties Dieva izlīgumam ar cilvēci caur Jēzus vispusīgo iemiesošanās kalpošanu. Viņš sajaucās ar cilvēkiem un ilgojās, lai katram un visai cilvēcei būtu labi, pat kalpojot tiem, kas tajā kultūrā bija nolemti "visjaunākajam".

Pārdomā šo pārsteidzošo patiesību, ka Jēzus, kas radīja visu radību (sk. Jāņa 1:3), pieņēma cilvēka miesu, sajaucās ar kritušo cilvēci un kalpoja viņiem. Kā šai pārsteidzošajai patiesībai, kas ir tik cerību pilna, vajadzētu ietekmēt veidu, kā mēs sajaucamies ar cilvēkiem un tiem kalpojam? _____

Pazudis un atrasts

Jēzus Lūk. 15. nodaļā stāsta trīs līdžības, tiešā veidā atbildot uz farizeju un likuma skolotāju apsūdzībām par to, ka Viņš "pieņem grēciniekus un kopā ar tiem ēd" (Lūk. 15:2).

Izlasi tālākos pantus un izraksti būtisko Jēzus atbildē šiem apsūdzētājiem!

Lūk. 15:3-7 _____

Lūk. 15:8-10 _____

Lūk. 15:11-24 _____

Katra līdžība sākas ar kaut ko, kas ir pazudis, un beidzas ar svinībām, kas izsaka Dieva mīlestību pret mums un Viņa dziļo ieinteresētību mūsu glābšanā.

Kāds mācītājs sekoja līdz cilvēku interesei par radio "Pravietojumu balss" (Voice of Prophecy) un atklāja, ka kāda ģimene bija ieinteresēta Bībeles izpētē, izņemot vienu tās locekli. Māte, tēvs un jaunākā meita pieņēma Kristu un ar prieku uzņēma mācītāju savās mājās. Vecākais dēls sacēlās pret kristietību un negribēja neko kopīgu ar to. Katru vakaru, kad mācītājs ieradās, jaunais vīrietis atstāja istabu un nepiedalījās izpētē. Pēc sešu nedēļu ilgām sirsnīgām un produktīvām Bībeles studijām jaunais mācītājs izteica aicinājumu trim ģimenes locekļiem pārdomāt kristību jautājumu. Katram atradās savs iemesls, lai dažus mēnešus nogaidītu. Pēkšņi ēdamistabā, kur notika studijas, ienāca jaunais vīrietis un paziņoja, ka viņš vēlas kristīties, tiklīdz mācītājs uzskatīs viņu par gatavu. Viņš bija sēdējis savā istabā un sekojis līdz savai Bībelē, ko viņš bija nopircis lietoto preču veikalā pēc pirmās nodarbības, un viņā bija izaugusi pārliecība, ka ticība jāapliecina publiski. Pēc divām nedēļām jaunais vīrietis tika kristīts, un vienu mēnesi vēlāk arī pārējie ģimenes locekļi spēra šo soli. Pārdomājot, ko mēs tikko lasījām līdžībās, mēs varam iedomāties, kāds prieks bija Debesīs par šiem lēmumiem!

Jēzus ar nolūku uzsāka sarunas ar tādiem cilvēkiem kā samariete pie akas, Romas centurions, "grēcīgā" sieviete, kas izlēja svaidāmās zāles gada algas vērtībā uz Viņa kājām, un neskaitāmi citi, par kuriem nav ziņots un kas bija "nevērtīgi" tiem, kas sevi uzskatīja par pārāk svētiem, lai atrastos viņu klātbūtnē.

Vai tu esi kādreiz vairījies liecināt cilvēkam, kas visdrīzāk neiederas tavā draudzē? Ko tev un tavai draudzei prasītu atrast pietiekami daudz līdzjūtības, lai apskautu šos "grēciniekus"? _____

Ēšana kopā ar grēciniekiem

Izlasi Mat. 9:10-13. Kādu svarīgu vēsti mums vajadzētu paņemt no Jēzus atbildes kritiķiem? Izlasi Hoz. 6:6. _____

Jēzus sēž pie pusdienu galda, kur Viņš draudzējas un ēd kopā ar tiem, ko šī sabiedrība uzskata par "nevēlamiem".

Kāda veida cilvēkus tava kultūra uzskata par "nevēlamiem"? _____

Farizeji pārtrauca Jēzu ar jautājumu par biedrošanos ar tādiem nicinātiem ļaudīm. Atbildot Jēzus aicina viņus mācīties žēlastības nozīmi salīdzinājumā ar upuri. "Bet jūs ejiet un mācieties saprast, ko nozīmē: es gribu žēlsirdību, ne upuri; jo es neesmu nācis aicināt taisnos, bet grēciniekus." (Mat. 9:13) Cik skumji, ka Jēzum bija jāsaka reliģiskajiem vadītājiem, lai viņi mācās vienu no vissvarīgākajām patiesībām par savu ticību.

Šeit atkal mēs redzam to pašu problēmu, kas valdīja Vecās Derības laikos, kad reliģiskās formas un ceremonijas ļaužu prātos bija kļuvušas svarīgākas par to, kā viņi izturas pret citiem. Cik interesanti, ka Viņš šeit citē Veco Derību (Hoz. 6:6), lai izteiktu Savu domu.

"Tūkstoši izdara to pašu kļūdu, ko izdarīja farizeji, kurus Kristus norāja Mateja mielastā. Negribēdami atsācīties no kādas iemīļotas idejas vai arī atmetst kādu iedomu elku, daudzi noraida patiesību, kas nāk no Gaismas Tēva. Tie uzticas sev, paļaujas uz savu gudrību un neaptver savu garīgo nabadzību. [...] Gavēšana vai lūgšana paštaisnības garā ir negantība Dieva acīs." (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 280. lpp.)

Ir viegli tiesāt citu cilvēku rīcību, izmantojot par standartu savu redzējumu. Mums ir jāmācās pazemīgi nolikt sevi malā un Jaut Svētajam Garam pārvērst žēlastību pārliecībā.

Ko Ps. 51:17 pasaka mums visiem? Kā apziņai par mūsu pašu grēcīgumu vajadzētu palīdzēt mums labāk izprast šī panta nozīmi? _____

Gudra biedrošanās

Lektors lūdza klausītāju grupai pateikt, cik daudz viņiem ir "draugu neadventistu". Kāds vīrs zāles aizmugurē piecēlās un svinīgi paziņoja: "Esmu lepns teikt, ka neviens!" Šis vīrs varbūt bija domājis labi, bet viņa vārdi pateica daudz par to, kāda veida gaisma viņš ir pasaulei.

Kā mēs jau redzējām, Mat. 5:13 saka, ka mēs esam zemes sāls, bet šis sāls var zaudēt sāļumu. Kāds tirgotājs Sidonā bija noglabājis daudz sāls šķūņos bez grīdas, uz zemes. Šis sāls tika izmests un izmantots ielu bruģēšanai. Tādā pašā veidā mums ir jābūt uzmanīgiem, biedrojoties ar pasauli: Vai mēs ļaujam pasaulei nolaupīt mūsu unikālo sāļumu? Vai mūsu vērtības ir tādas pašas kā pasaulei?

Ko mēs varam mācīties no šiem stāstiem par to, kā nebiedroties ar pasauli?

1. Moz. 13:5-13, 19:12-26, 4. Moz. 25:1-3; sk. arī 1. Jāņa 2:16. _____

Šie Bībeles piemēri ilustrē to, cik piesardzīgiem jābūt, biedrojoties ar cilvēkiem, kas dzīvo pēc pasaulīgām vērtībām, kas uzskaitītas 1. Jāņa 2:16. Mēs muļķojam sevi, ja domājam, ka mums nav jābūt piesardzīgiem vai ka nepastāv briesmas iekrist pasaules principos. Vienlaikus vai mēs varam būt labi citiem, ja slēpjam sevi no citiem, lai viņi nevarētu mūs ietekmēt negatīvi?

Ievēro šo gudro un līdzsvaroto padomu: "Vai tiem, kas ir kristieši, vajadzētu atteikties biedroties ar neatgrieztajiem un necensties meklēt saskarsmi ar viņiem? Nē, tiem ir jābūt ar viņiem, pasaulē, bet ne no pasaules. Tiem nav jāpiedalās viņu gaitās, nav jātiek viņu ietekmētiem, viņu sirdīm nav jābūt atvērtām pieņemt viņu ieradumus un rīcību. Viņu sadraudzībai ir jābūt ar nolūku vilkt citus pie Kristus." (E. Vaita "Izmeklētas vēstis" 3. sēj. 231. lpp.)

Cik daudz draugu neadventistu ir tev? Kādas ir jūsu attiecības pēc savas būtības? Kurš kuru ietekmē vairāk – tu viņus vai viņi tevi? _____

Izkropļotas paaudzes vidū

Nav šaubu, pasaulei ir vajadzīgs tas, kas mums ir dots Kristū. Nekas tāds, kas ir mūsos, nepadara to, kas mums ir, pietiekami svarīgu. Drīzāk tas ir tikai labais, ko mēs esam saņēmuši no Kristus, kas mums ir devis pavēli aizsniegt citus. Un tieši tāpēc mums ir dots tik daudz, ka esam aicināti aizsniegt tos, kam tā nav. "Bez maksas jūs esat saņēmuši, bez maksas dodiet." (Mat. 10:8)

Izlasi Fil. 2:13-15. Kas mums šeit ir pateikts un kā tas saskan ar mūsu aicinājumu aizsniegt citus, pašiem paliekot pie ticības? _____

Mums ir jābūt uzmanīgiem, cenšoties tā sargāt sevi no pasaules, ka nekad nenonākam kontaktā ar cilvēkiem tajā. Ir ļoti viegli palikt savā personīgajā garīgajā un teoloģiskajā komforta zonā un būt garīgi introvertiem. Šāda neatvērtība var kļūt par reliģiju, kas vērsta uz sevi. Cik bieži vietējās draudzes, piemēram, izlieto vairāk enerģijas, cīnoties par dievkalpojumu stiliem vai doktrīnām, nevis aizsniedzot cilvēkus mirstošajā pasaulē?

Roberts Lintiks (Robert Linthicum) savā grāmatā "Empowering the Poor" (21.-30. lpp.) apraksta trīs veidu draudzes. (1) Draudze pilsētā (kopienā). Draudzei patiesībā nav kontakta ar sabiedrību. Draudzes uzsvars pamatā ir kalpot tās locekļu vajadzībām. (2) Draudze pilsētai (kopienai). Šī draudze zina, ka tai ir jābūt iesaistītai kalpošanā sabiedrībai. Tā min, kas vietējai sabiedrībai ir vajadzīgs, nekonsultējoties ar sabiedrību, kurai tā kalpo. Tad tā prezentē vietējai sabiedrībai programmas. Tās kalpošanai pastāv risks būt nevajadzīgai. (3) Draudze kopā ar pilsētu (kopienai). Šī draudze veic demogrāfisko analīzi, lai saprastu tos, kam tā kalpo. Locekļi sadarbojas ar kopienas vadītājiem un iedzīvotājiem, jautājot viņiem, kādas ir viņu patiesās vajadzības. Viņu kalpošana sabiedrībai visdrīzāk būs vajadzīga un tiks labi uzņemta, jo sabiedrība jau ir iesaistījies un uzticas procesam. Šāda draudze pievienojas kopienai tās cīņās izlemt, kāda veida sabiedrību viņi vēlas, un ir partneris šai kopienai, lai saprastu šo mērķi. Šāda draudze iesaistās sabiedrības organizācijās un var palīdzēt kopienai nodrošināt trūkstošos pakalpojumus, ja tas nepieciešams. Vērojama savstarpēja uzticība un ieguldījums šajā sadarbībā, lai apmierinātu patiesās vajadzības.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Kristus dziedinošā kalpošana" nodaļu "Mūsu paraugs" 17.-28. lpp., grāmatā "Laikmetu ilgās" nodaļu "Levijs Matejs" 272.-280. lpp.

Draudzei ir misija pasaulei, nevis tikai pašiem sev. Tā tika veidota, lai kalpotu citiem. Kādas konfesijas draudzei pie izejas durvīm ir zīme: "Kalpu izeja". Tas pasaka visu, vai ne?

"Mums nav aicinājums gulēt ziemas gulā tuksnesī, stāstot evaņģēliju zaķiem. Šeit ir bijību iedvesošs Kunga pravieša aicinājums līdzīgi Jēzum būt kopā ar tiem, ko nemīl, ar trūcīgajiem un pazudušajiem. Jēzus bija grēcinieku draugs. Viņš apmeklēja viņu pasākumus – satikās ar viņiem tur, kur viņi bija. Jēzus nekad nepakļāva Savu ticību kompromisiem, bet Viņam patika doties tur, kur bija grēcinieki. Jēzus klātbūtnē vislabāk jutās grēcinieki, bet visneērtāk – tā saucamie svētie. Bet Jēzus tam nepievērsa uzmanību, jo Viņam bija skaidras Viņa prioritātes. Viņš bija nācis glābt grēciniekus. Tā bija Viņa misija, un tai ir jābūt mūsu misijai, pat ja tas nepatīk kādam svētajam. [..]

Pārāk ilgi adventisti ir izolējuši sevi drošās ostās un vietās, it kā pārējā pasaule nepastāvētu. Šis laiks ir beidzies. Mēs nevaram, mēs nedrīkstam ilgāk dzīvot atkāpušies no principiem. Ir laiks ieiet sabiedrībā gan personīgi, gan kā draudzei." (Russell Burrill, *How to Grow an Adventist Church* (Fallbrook, Calif.: Hart Books, 2009), p. 50.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārrunājiet iepriekš izteikto domu, ka izolējoties mēs "atkāpjāmies no principiem". Kā tu domā, vai tas ir pārāk stingri teikts, vai arī tā tiešām ir? Kā tu pamatosi savu atbildi ar Bībeli?

2. Lai gan mums ir jābūt sabiedrībā, lai kalpotu, kāpēc draudzes ģimenes atbalsts un pakļautība tai ir svarīgs faktors, ko mēs nedrīkstam neņemt vērā? Kā mēs kā draudze varam kalpot pasaulei, netiekot tajā ierauti?

3. Pārrunājiet domu par to, ka draudzes vairāk enerģijas izlieto, kašķējoties par iekšējiem jautājumiem, nekā veltot laiku, lai aizsniegtu cilvēkus. Kā mēs varam izvairīties no šiem nāvējošajiem slazdiem?